

Specyfikacje formalne

Dr hab. inż. Ilona Bluemke

Typy specyfikacji formalnych

Specyfikacje formalne można podzielić na dwa typy:

- Algebraiczne
- Bazujące na modelu.

Specyfikacje algebraiczne

Obiekt jest specyfikowany jako zbiór relacji między operacjami na tym obiekcie. Po raz pierwszy specyfikacja algebraiczna wprowadzona była przez Guttag'a w 1977 do specyfikacji abstrakcyjnych typów danych.

W specyfikacjach algebraicznych są notacje **sekwencyjne**:

- **OBJ** (Futatsugi.. 1985),
- **Larch** (Guttag.. 1985),

oraz notacje **współbieżne**: **Lotos** (Bolognesi , Brinksma 1987)

Specyfikacje algebraiczne-2

Specyfikacja algebraiczna określa operacje na obiekcie i specyfikuje je podając relacje między nimi. Składa się z dwóch części:

- **sygnaturowej** - zawierającej operacje i ich parametry,
- **aksjomatycznej** - zawierającej definicje operacji.

Można tworzyć nowe typy dziedziczące operacje i aksjomaty istniejących już typów i dodając nowe operacje i aksjomaty.

Współrzędne kartezjańskie

```
sort Coord
```

```
imports Integer, Boolean;
```

Specyfikacja def. Coord - reprezentujący współrzędne kartezjańskie.
Operacje zdefiniowane dla Coord to X, Y, które obliczają atrybuty
oraz Eq porównująca 2 obiekty typu Coord.

```
Create (Integer, Integer) -> Coord;
```

```
X (Coord) -> Integer;
```

```
Y (Coord) -> Integer;
```

```
Eq (Coord,Coord) -> Boolean;
```

```
X (Create(x,y)) = x;
```

```
Y (Create(x,y)) = y;
```

```
Eq(Create(x1,y1),Create(x2,y2)) = ((x1=x2) and (y1=y2))
```

Tworzenie specyfikacji algebraicznych

- Strukturalizacja specyfikacji (wybór typów abstrakcyjnych).
- Nazwanie specyfikacji, określenie, czy ma ona parametry generyczne.
- Wybór operacji np. tworzenia, modyfikacji, inspekcji.
- Nieformalna specyfikacja operacji.
- Definicja składni i parametrów.
- Definicja aksjomatów, określenie semantyki operacji poprzez określenie warunków, które są zawsze spełnione dla różnych kombinacji operacji.

Specyfikacji algebraiczna dla listy

```
sort Lista
imports Integer
```

Specyfikacja definiuje listę, której elementy są dodawane na końcu, a usuwane z początku. Operacja Create tworzy pustą listę, a Cons dodaje element do listy. Operacja Length podaje liczbę elementów listy, Head podaje początkowy element listy a Tail usuwa pierwszy element z listy.

```
Create -> List
Cons (List,element) -> List
Head (List) -> element
Length(List) -> Integer
Tail (List) -> List
```

```
Head (Create) = undefined exception (empty list)
Head (Cons(L,v)) = if L = Create then v else Head (L)
Length (Create) = 0
Length (Cons(L,v)) = Length (L) + 1
Tail (Create) = Create
Tail (Cons (L,v)) = if L = Create then Create else Cons (Tail (L),v)
```

Rekursja w specyfikacji algebraicznej

Operacja Tail jest zdefiniowana na pustej liście, a potem rekursywnie na liście niepustej, rekursja kończy się, gdy lista jest pusta.

Przy specyfikacji rekursywnej warto jest sprawdzić ją na prostym przykładzie.

$$\begin{aligned}\text{Tail} ([3,4,5]) &= \text{Tail} (\text{Cons} ([3,4], 5)) = \\ &\text{Cons} (\text{Tail} ([3,4], 5)) = \text{Cons} (\text{Tail} (\text{Cons} ([3], 4)), 5) = \\ &\text{Cons} (\text{Cons} (\text{Tail} ([3]), 4) , 5) = \\ &\text{Cons} (\text{Cons} (\text{Tail} (\text{Cons} ([]), 3)), 4), 5) = \\ &\text{Cons} (\text{Cons} ([\text{Create}], 4), 5) = \text{Cons} ([4], 5) = [4,5]\end{aligned}$$

Specyfikacja bazująca na modelu

może być stosowana, gdy system modelowany jest takimi obiektami jak zbiory, funkcje.

Istnieją techniki **sekwencyjne** np. :

- **VDM** (Viena Definition Method - Jones 1980, 1986),
- **Z** (Zed) (Abrial 1980, rozwijany w Oxford Hayes 1986, Spivey 1990)

oraz współbieżne.

Z-schematy

Dla Z-schematów są dostępne programy do tworzenia i sprawdzania specyfikacji.

Specyfikacja w Z jest pewną liczbą schematów.

Każdy schemat wprowadza określonego typu nazwę i definiuje predykaty dla tej nazwy.

Schematy mogą być prezentowane w grafice. Są "bloczkami" do budowy innych schematów.

Przykład Z-schematu

pojemnik

nazwa

zawartość : N

sygnatury

pojemność : N

zawartość \leq pojemność
schematu

predykat

Z-schematy

- Można "składać" schematy tak by dziedziczyły sygnatury, predykaty.
- Można określać
operacje **wejścia** nazwa?: N
operacje **wyjścia** nazwa!: N
- Jeśli nazwa schematu jest poprzedzona grecką literą Δ (delta schemat) oznacza to, że jedna lub więcej wartości zmiennych stanu **zostanie zmienionych** przez operacje. Dla wszystkich zmiennych wprowadzonych w schemacie można wprowadzić także zmienną' określającą zmienioną wartość zmiennej.

Z-schematy-2

- Jeśli nazwa schematu jest poprzedzona grecką literą Ξ (Xi schemat) oznacza to, że wartości zmiennych stanu **nie zostaną zmienione** przez operacje (zmienna' nie zmieniona).
- Można korzystać z funkcji, także takich, które nie dla wszystkich dozwolonych wejść (dziedzina) mają określone wartości wyjścia (**partial**). Są operatory pozwalające na działania na dziedzinie.
- Jeśli istotna jest kolejność to można użyć sekwencji (**sequence**).

Schemat wskaźnik

wskaźnik

lampka : {on, off}

odczyt : N

niebezpieczny_poziom : N

lampka = on \Leftrightarrow odczyt \leq niebezpieczny_poziom

Schemat zbiornik

Zmienne stanu schematów (odczyt , zawartość)
użyte są do połączenia obu schematów.

zbiornik

pojemnik

wskaźnik

odczyt = zawartość

pojemność = 4000

niebezpieczny_poziom = 40

Schemat napełnianie_OK

napełnianie_OK

 Δ zbiornik

ilość? : N

zawartość + ilość? \leq pojemność

zawartość' = zawartość + ilość

Schemat przepełnienie

⌈ oznacza, że zmienne stanu tego schematu **nie mogą zostać zmienione**, jest użyty w schemacie **przepełnienie**

⌈ zbiornik

ilość? : N

t! : seq char

pojemność < zawartość + ilość?

t! = „niewystarczająca pojemność zbiornika – napełnianie
skasowane”

Schemat napełnianie

Następnie schematy **przepełnienie** oraz **napełnianie_OK** są połączone w definicji schematu **napełnianie**.

napełnianie

napełnianie_OK \cup **przepełnienie**